

Dr Robert A. Peterson, Teologia Janowa,

Sesja 11, Obrazy Jezusa

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat teologii Janowej. To jest sesja 11, Pictures of Jesus.

Kontynuujemy studiowanie teologii Janowej i zaczniemy od modlitwy podczas tej sesji.

Ojcze, dziękuję Ci za Twoje święte słowo. Niech ten sam duch, który przekazał je przez apostołów i proroków dawnych czasów, oświeci nas, abyśmy mogli je zrozumieć, uwierzyć w nie, być mu posłuszni i czynić Twoją wolę dla Twojej chwały. Przez Twoją łaskę modlimy się w imię Jezusa. Amen.

Studiujemy naukę czwartej ewangelii. Zastanawialiśmy się nad stylem, strukturą, celami Jana, wypowiedziami „jestem”, znakami, wypowiedziami o czasie, dwiema odpowiedziami na Jezusa i licznymi świadkami Jezusa.

Teraz zaczynamy przyglądać się obrazom Jezusa, to jest obrazom chrystologicznym, a następnie obrazom Jego zbawczego dzieła, które obejmuje zadośćuczynienie, ale jest większe niż tylko krzyż. Jezus jest Chrystusem. I oczywiście znajdujemy to w prologu.

Jana 1:17. Ponownie, aby spojrzeć na rzeczy z właściwej perspektywy. Nazywany jest słowem i światłem.

A potem w wersecie 17, ponieważ prawo zostało dane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. To pierwszy raz, kiedy mamy jego imię Jezus i jego tytuł, który stał się częścią jego imienia, albo tak się wydaje, Chrystus lub namaszczonego lub Mesjasz. Chrystus, on jest tym obiecany.

Stary Testament używa słowa Mesjasz bardzo rzadko. Ale ta idea jest widoczna w wielu tematach Starego Testamentu. I tutaj mamy posłowie i lekkie obrazy.

Słońce pojawia się w wersecie 14. I to jest jeden z naszych chrystologicznych tytułów, syn Boga lub tematy. Ale Jezus Chrystus pojawia się najpierw w wersecie 17.

Znajdujemy to również w wersecie 45 pierwszego rozdziału, wśród świadectw Jezusa, innych świadectw Jezusa po Janie Chrzcicielu. A potem mamy Filipa, Andrzeja. Następnego dnia, w 1:43 Jana, Jezus postanowił udać się do Galilei; znalazł Filipa i powiedział mu: Pójdź za mną.

Teraz Filip był z Betsaidy, miasta Andrzeja i Piotra. Filip spotkał Natanaela i powiedział mu: Znaleźliśmy tego, o którym Mojżesz w Prawie, a także prorocy pisali, Jezusa z Nazaretu, syna Józefa. Nie ma słowa Mesjasz, ale dokładnie chodzi o znaczenie Mesjasz, o którym Mojżesz w Prawie, a także prorocy pisali, Jezusa z Nazaretu, syna Józefa.

Oto idea, idea mesjańska, bez użycia słowa. Stary Testament mówił o nim. To powiedział Jezus w rozdziale piątym i to widzieliśmy.

Badacie Pisma, ponieważ myślicie, że w nich macie życie wieczne, ale nie chcecie przyjść do mnie, aby mieć życie. Wydaje się, że nie rozumiecie, co Pisma mówią o mnie. Pokładacie ufność w Mojżeszu; on będzie waszym sędzią, ponieważ nie wierzycie jego pismom.

Gdybyś naprawdę to zrobił, gdybyś zrozumiał ducha jego pism i telos, cel jego pism, uwierzyłbyś we mnie.

Jana 2:19 do 22, widzieliśmy to już wcześniej; jaki znak nam pokazujesz za czynienie tych rzeczy, za tak zwane oczyszczenie świątyni? Jana 2:19, Jezus powiedział: zburzcie tę świątynię, a Ja w trzy dni ją odbuduję. Gdybyśmy tam byli, na dziedzińcu pogan, albo może na dziedzińcu kobiet, pomyślelibyśmy, że mówi o zniszczeniu tej budowli, która wydaje się szalona, która wydaje się dzika.

I tak właśnie zrozumieli to Żydzi. W wersecie 20 rozdziału drugiego Żydzi powiedzieli, że budowa tej świątyni zajęła 46 lat. Mowa jest o odnowie, która trwała przez cały ten czas za czasów Heroda Wielkiego, a czy odbudujesz ją w ciągu trzech dni? Oto komentarz redakcyjny Janowy, i oczywiście, oni źle rozumieją, ale kto by nie zrozumiał? Ale mówił o świątyni swojego ciała, to znaczy, że Jezus zastępuje, powiedział lepiej, wypełnia, zastępuje i rozszerza wiele odniesień do Starego Testamentu.

Ludzie, instytucje, tutaj, świątynia. On jest prawdziwą świątynią. Jego ciało jest prawdziwą świątynią.

On jest obecnością Boga. Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. Ale mówił o świątyni swojego ciała, kiedy więc został wskrzeszony z martwych.

Jego uczniowie przypomnieli sobie, że to powiedział, i uwierzyli w Pismo, i uwierzyli, przez elipsę, słowu, które wypowiedział Jezus. Jezus jest Chrystusem. Mateusz powiedziałby, że stało się to, aby wypełniło się Pismo, które mówiło. Zamiast tego mamy te wypowiedzi, w których Jezus mówi, Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, Ja jestem dobrym pasterzem, Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.

W rzeczywistości mówi, że jestem prawdziwą świątynią, nie używając tych słów. Zniszcz tę świątynię, a ja ją podniosę. Jego mesjaństwo objawia się poprzez wypełnienie i zastąpienie głównych instytucji ludu Bożego Starego Testamentu.

Nawet ich tożsamość. On jest prawdziwym Izraelem. A ci, którzy są z nim zjednoczeni, przez jedność wiary, ci, którzy wierzą w niego i są z nim zjednoczeni, stają się prawdziwym Izraelem, nowym Izraelem, duchowym Izraelem.

4:12, kobieta przy studni mówi, czy jesteś większy od naszego ojca, Jakuba? On dał nam studnię i sam z niej pił, podobnie jak jego synowie i jego bydło. Po raz kolejny jest to jedno ze słynnych nieporozumień. Chrześcijański czytelnik mówi, droga pani, czy on jest większy od Jakuba? On stworzył Jakuba.

On jest Panem. On jest Bogiem. Oczywiście, że jest większy niż Jakub.

To jedna z technik Johna, aby zaangażować czytelników, tym razem z odrobiną oburzenia, aby potwierdzić wielkość Chrystusa. Nawiasem mówiąc, Hebrajczycy używają zupełnie innego idiomu niż John, ale pokazują również wyższość Chrystusa nad osobami, wydarzeniami i instytucjami Starego Testamentu. Jezus jest większy niż Jakub.

Rozdział 5:45 do 47. Już tu byliśmy. Zaczynamy od nowa.

Pisma Starego Testamentu mówią o Jezusie. Spełniają się w nim. Chociaż słowo Mesjasz jest używane rzadko, koncepcja obiecanego pojawia się wielokrotnie.

Gdybyście wierzyli Mojżeszowi, uwierzylibyście i mnie, bo on o mnie pisał. Jana 5:47, ale jeśli nie wierzycie jego pismom, jakże uwierzycie moim słowom? Mojżesz pisał o proroku takim jak on sam. Mojżesz, dając cały system ofiarniczy, ostatecznie wskazał na Baranka Bożego, Jana 1, który zabierze grzech świata.

Muszę dokonać korekty z mojego ostatniego wykładu. Zidentyfikowałem Górę Gerizim jako Górę Sychar. To żenujące.

Sychar to miasto w Samarii. Gerizim to właściwe słowo. Potknąłem się, ponieważ powiedziałem, czekaj, Gerizim jest przeciwieństwem zła w ogłoszeniu przekleństw i błogosławieństw w prawie, i tak jest, ale to ten sam Gerizim, który pojawia się tutaj w Ewangelii Jana.

Zatem góra nie nazywa się Sychar. Miasto nazywa się Sychar, co każdy czytający Jana 4 zrozumiałby. Góra nie jest tam nazwana, ale jest to Góra Gerizim, to samo miejsce, o którym mowa w prawie.

Jana 8:58, Jezus walczy z Żydami. O, moje słowo. O, moje słowo.

Abraham jest naszym ojcem, werset 39. Gdybyście byli dziećmi Abrahama, mówi Jezus, czynilibyście dzieła, które on czynił. Teraz chcecie mnie zabić, człowieka, który powiedział wam prawdę, którą usłyszałem od Boga.

To nie jest to, co zrobił Abraham. Wykonujesz pracę, którą wykonał twój ojciec. Jeszcze nie powiedział, kto jest ich ojcem, ale wkrótce obniży boom.

Powiedzieli, że nie narodziliśmy się z niemoralności seksualnej. Ewangelie Mateusza i Łukasza uczą o dziewiczym poczęciu naszego Pana, tradycyjnie nazywanym dziewiczym narodzeniem. Maryja nosiła pewne piętno z tego powodu, a oto ślad tego.

Wygląda to jak obelga rzucona na Jezusa. Innymi słowy, Bultmann się myli. Nowy Testament nie został napisany przez grupę wieśniaków, którzy wierzyli w anioły wyskakujące z pudeł, dziewicze narodziny.

Och, są dziesięciocentówką. Nie, nie było ich dziesięciocentówką, a ludzie nie wierzyli w tę historię o aniele, jeśli w ogóle ją słyszeli. Nie narodziliśmy się z niemoralności seksualnej, jak ty, taka jest myśl.

Mamy jednego ojca, nawet Boga. Jezus powiedział, gdyby Bóg był twoim ojcem, kochałbyś mnie, bo przyszedłem od Boga i jestem tutaj. Nie przyszedłem z własnej woli, ale On mnie posłał.

Dlaczego nie rozumiesz tego, co mówię? Ponieważ nie możesz znieść słuchania mojego słowa. Jesteś z ojca diabła, a twoją wolą było spełniać pragnienia twojego ojca.

Był mordercą od początku, nawiązując do upadku i sprowadzenia śmierci na Adama i Ewę, gdy kusił Ewę, a jej mąż przyłączał się do grzechu, a oni ponoszą śmierć, przed którą Bóg ich ostrzegał, jeśli zjedzą z drzewa poznania dobra i zła, co uczynili. I nie stoi w prawdzie, ponieważ nie ma w nim prawdy. Kiedy kłamie, mówi z własnego charakteru, ponieważ jest kłamcą i ojcem kłamstwa.

Ale ponieważ mówię prawdę, nie wierzcie mi. Ponieważ mówię prawdę, nie wierzcie mi. Pokazując ich rodowód, nie są dziećmi Abrama.

Och, są etnicznie, ale duchowo nie są dziećmi Abrahama. Woleliby nosić podobieństwo w swoich czynach, postawach i słowach do swojego ojca, diabła. Który z was przekonuje mnie o grzechu? Nie polecam, aby ktokolwiek z nas powiedział to naszym wrogom, ale Jezus mógłby to powiedzieć swoim wrogom.

Nikt tego nie zrobił. Jeśli mówię prawdę, dlaczego mi nie wierzycie? Kto jest z Boga, słucha słów Bożych. Powodem, dla którego ich nie słyszycie, jest to, że nie jesteście z Boga.

Wow. Żydzi powiedzieli, czyż nie mamy racji, mówiąc, że jesteś Samarytaninem i że masz demona? Zauważ, jak oceniają bycie Samarytaninem. Jezus powiedział, Ja nie mam demona, ale czczę mojego ojca, a wy mnie znieważacie.

A jednak nie szukam własnej chwały. Jest ktoś, kto jej szuka i on jest sędzią. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli kto zachowa moje słowo, nie ujrzy śmierci na wieki.

Żydzi powiedzieli mu: Teraz wiemy, że masz demona. Abraham umarł, podobnie jak prorocy, a ty mówisz: Jeśli ktoś zachowa moje słowo, nie zazna śmierci na wieki. Wybacz mi.

Czy jesteś większy od naszego ojca Abrahama, który umarł? Tutaj znowu, chrześcijański czytelnik mówi, obstawiasz. A prorocy umarli. Za kogo ty się podajesz? Jezus odpowiedział, jeśli ja sam siebie wychwalam, moja chwała jest niczym.

To mój ojciec, który mnie wychwala, o którym mówicie, że jest naszym Bogiem. Ale wy go nie znacie. Ja go znam.

A gdybym powiedział, że Go nie znam, byłbym kłamcą, tak jak i wy. Ale Ja Go znam i słowa Jego przestrzegam. Abraham, ojciec wasz, cieszył się, że ujrzy mój dzień.

Dosłownie radował się, widząc mój dzień. Widział go i był zadowolony. Więc Żydzi powiedzieli mu: Nie masz jeszcze 50 lat, a widziałeś Abrahama.

Jezus powiedział im: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, Ja jestem. Więc podnieśli kamienie, aby rzucać w niego, ale Jezus uderzył się i wyszedł ze świątyni. Nie jest to powiedziane, ale czytając między wierszami na podstawie poprzedniego objawienia w Jana, podnieśli kamienie z kamienia w niego, ale im się nie udało, ponieważ jego czas jeszcze nie nadszedł.

Zanim Abraham był, Ja jestem. To jest roszczenie do boskości. Uczeń czwartej ewangelii zwykły mówić, że ma to swoje korzenie w Księdze Wyjścia 3.14, słynnym Ja jestem.

Teraz tendencją jest identyfikowanie tego z powiedzeniami, ostatnimi powiedzeniami w księdze Izajasza, Ja jestem Pan, nie ma innego, i tak dalej, tego typu rzeczami. W obu przypadkach jest to wyraźne roszczenie do boskości. Abraham widział swój dzień w tym, że Abraham uwierzył w obietnice Boga.

List do Hebrajczyków 11 uczy nas, że widział ich niewyraźnie i z daleka, ale mimo to ostatecznym celem jego wiary był obiecany, który miał przyjść. Jezus jest tym obiecany. Jezus jest Mesjaszem, Chrystusem Bożym.

On jest zbawicielem, i widzieliśmy to wiele razy. W 2 :1 do 11 jest oblubieńcem ludu Bożego Nowego Testamentu, oblubieńcem kościoła, który dostarcza nowego wina królestwa Bożego, gdy wino na wesele się skończyło. Zastępuje judaizm, który jest symbolizowany w naczyniach do oczyszczania wody i ceremoniach, które mu towarzyszą.

On to unieważnia, zastępuje, rozszerza i zastępuje swoją osobą i dziełem. On przynosi nowe wino królestwa Bożego i, co więcej, jest ono tymczasowo wlewane do starych garnków. On jest zbawicielem, jak wskazuje pierwszy znak.

Jana 3:16 do 18, jeszcze nie omówiłem. Albowiem tak Bóg umiłował świat, że syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego syna na świat, aby świat potępił, ale aby świat został przez niego zbawiony.

Kto w Niego wierzy, nie będzie potępiony, ale kto nie wierzy, już jest potępiony, bo nie uwierzył w imię jedyne syna Bożego. Jezus jest zbawicielem. Tutaj jest to napisane piękną prozą, rzeczywiście.

Bóg kocha świat, który go nienawidzi. To świat tak zły, że próbuje stłumić jego światło, kiedy tylko może, a miłość Boga objawia się w dawaniu przez Boga, a co więcej mógłby dać dla nas, jak przypomina nam Paweł w Rzymian 8, niż jego syn. Czyż nie będzie z nim i nie da nam wszystkiego? Bóg posłał syna, aby żył doskonałym życiem, umarł na krzyżu, zmartwychwstał i powrócił do Ojca, aby każdy, kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

Zginięcie jest jedną z biblijnych metafor mówiących o piekle. Jezus przyszedł, aby wyzwolić ludzi z piekła i dać im jego przeciwieństwo, życie wieczne, które jest zarówno pojęciem jakościowym. To Jan 17:3, poznanie ojca i syna, które zaczyna się w tym życiu, a poznanie ich jeszcze bardziej w głębszy, cudowny, większy sposób w zmartwychwstaniu umarłych.

To ilościowa idea na całą wieczność. Lud Boży, odkupiony i zmartwychwstały lud Boży, będzie Go uwielbiał i służył Mu na nowej ziemi. Bóg posłał swego syna nie po to, aby potępił, ale aby zbawił.

Potępienie jest produktem ubocznym. Powiedziałem kilka razy, że misjonarze nie idą potępiać; idą ratować. Ale ci, którzy usłyszą ich przesłanie i je odrzucą, doświadczą gorszego osądu niż gdyby nigdy nie słyszeli o misjonarzach, ewangelii lub Jezusie.

Mamy tę zrealizowaną eschatologię, już aspekt rzeczy ostatecznych w wersecie 18. Kto wierzy, nie jest potępiony. Istnieje prawdziwa, ważna, dokładna prognoza werdyktu na sądzie ostatecznym, nie potępiony, by użyć przemówienia Pawła, usprawiedliwiony już przez wiarę w Jezusa.

Można poznać werdykt Boga w dniu ostatecznym. Bez potępienia, Rzymian 8:1. Jana 3:18. Teraz można to wiedzieć.

Jednakże, ktokolwiek nie wierzy, został już potępiony. Wyrok śmierci został już wydany. Czy to oznacza, że ich los jest nieubłagany i nie można ich zmienić? Nie.

Oznacza to, że mają usłyszeć to słowo nieszczęścia, to ostrzeżenie przed piekłem i mają biec do Chrystusa i oddać się Jemu, jak lubi mawiać mój pastor, ufając Jemu i tylko Jemu, że ich uratuje. Jezus jest nie tylko synem Boga, jak mówi ten fragment, ale w swojej roli syna Boga jest zbawicielem każdego, kto w Niego uwierzy. Widzimy to w rozdziale 6. Jest zbawicielem, który chodzi po wodzie i ratuje swoich uczniów, którzy byli w łodzi na wzburzonym morzu z silnym wiatrem.

Uratował ich i najwyraźniej natychmiast przeniósł łódź na drugą stronę Jeziora Galilejskiego. On jest zbawicielem, jak pokazał ten znak. On jest zbawicielem.

Drzwi do owczarni. Rozdział 10. Jestem drzwiami owiec.

Jeśli ktoś wejdzie przeze mnie, będzie zbawiony. To właśnie czyni zbawiciel. On zbawia.

Jana 10, 7 i 9 pokazują, że jest on zbawicielem w swojej roli bramy, drzwi do owczarni. Nie ma innej drogi do ludu Bożego Nowego Testamentu niż wiara w Jezusa. Ja jestem drogą.

Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze mnie. To jest 14:6. Siedem wypowiedzi „Ja jestem”, ale są tylko trzy różne znaczenia. Wszystkie trzy są tam podsumowane.

Pierwsze, Ja jestem drogą. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze mnie. Powinno być interpretowane w kategoriach obrazu niebiańskiego domu Ojca.

Jezus jest drogą do tego domu. Jest jedynym zbawicielem Żydów i pogan, którzy w niego wierzą. Jana 21: do 14.

Jeśli czytamy to w świetle Łukasza 5 i cudownego połowu ryb oraz słów, które się z tym wiążą, powinniśmy, ponieważ Jan rozpoznał, że to był Jezus, ponieważ bum, gdy tylko nastąpił duży połów ryb, nie byli w stanie wyciągnąć sieci z powodu ilości ryb. Jana 21:6. Ten uczeń, którego Jezus kochał, powiedział więc Piotrowi: to jest Pan.

Pamięta Łukasza 5 i czytelnika; to jest to, co Jan często robi; oczekuje czegoś od swoich czytelników.

Mamy pamiętać, co Łukasz napisał w Ewangelii Łukasza 5, i mamy zrozumieć, że słowa tam zawarte odnoszą się również tutaj. Uczynię was rybakami ludzi. Jestem synem Boga, zbawicielem, Panem, jak Jan Go nazywa.

Umiera i zmartwychwstaje. To jest po jego zmartwychwstaniu. To jest trzecie ukazanie się jego uczniom.

Jan dał nam znać, a jego zbawcza posługa została rozszerzona. Widzimy to w rozdziale 20, gdy tchnął na uczniów, otrzymał Ducha Świętego, byli moimi świadkami, przyjął ewangelię i w ten sposób tracił i wiązał grzechy w zależności od odpowiedzi wiary lub niewiary, którą otrzymali. Tutaj wzmacnia ich pogląd, że powinni być ewangelistami.

Mają być Jego sługami, Jego ambasadorami. Mają łowić nie ryby, ale mężczyzn i kobiety, chłopców i dziewczęta, dla Boga. Jezus jest Chrystusem, obiecany, Mesjaszem.

On jest zbawicielem, wybawicielem grzechu. Bardzo głęboko, jest objawicielem Boga. Jest to w rozdziale 1:1 do 5. Na mocy wiecznego życia zamieszkującego samo słowo, stworzył wszystko, a bez niego nic nie zostało stworzone, co zostało stworzone.

Revealer jest numerem trzy. A to życie, to wieczne życie w Logosie, jest światłem ludzi. Wieczne życie w Logosie, źródle wszelkiego stworzonego życia, jest światłem ludzi.

To objawienie Boga, które świeci na istoty ludzkie — obiektywne, dopełniaczowe, światło ludzi, mężczyzn. Tak więc przedwcielone słowo było tym, który objawił.

Dlatego ma sens, że wcielone słowo jest również tym, który objawia. Teraz nie jest to ogólne objawienie, ale szczególne objawienie. Słowo stało się ciałem, Jan 1:14, człowiekiem z krwi i kości, i zamieszkało wśród nas przez krótki czas.

I widzieliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką ma jedyny Syn Ojca, pełen łaski i prawdy. Widzieliśmy Jego chwałę. Słowo, zdanie i przesłanie nie są personifikowane; On jest osobą.

Objawia łaskę, prawdę i chwałę Boga jak nigdy dotąd. Czyni to, ponieważ jest Bogiem, który stał się człowiekiem. Jest zatem doskonałym kontekstualizacją objawienia Boga.

On jest objawieniem. Wcielenie jest objawieniem. To słowo, które stało się ciałem, jest objawicielem Boga.

O, on jest czymś więcej, ale nie jest niczym mniej. 1:9, prawdziwe światło przychodziło na świat. Oświecało każdego człowieka, z którym się zetknął.

Każdy, kto słyszał słowa Jezusa, widział lub doświadczył Jego cudu, Jego znaków, objawiał się im. Prawdziwe światło przychodziło na świat. 1:18, nie tylko pierwszym słowem w pierwszym zdaniu na początku było słowo, które mówi o Nim jako o mowie, nawet gdy używamy słów, aby przekazać nasze przesłanie, Bóg czynił to samo.

Jego słowo jest jego komunikacją. Więc jest inkluzja. 1:1, on jest słowem.

1:18, Boga nikt nigdy nie widział, który jest duchem niewidzialnym. Jedyne Bóg, który jest u boku ojca, dał go poznać. Syn jest objawicielem Boga par excellence.

On jest wielkim prorokiem. 9:5, Ja jestem światłością świata. Jezus powiedział, dopóki jestem na świecie, jestem światłością świata.

Jak zobaczymy, duch jest alter ego Jezusa, Duchem Świętym, i przejmuje rolę Jezusa. A jedną z nich jest to, że objawia Boga. Jest dawcą życia.

On przekonuje świat o grzechu i nie tylko. On naucza uczniów. Jestem światłością świata, co oznacza, że jestem objawieniem Boga, które świeci na istoty ludzkie w moim charakterze, moich słowach i moich czynach.

14:6, Ja jestem drogą i prawdą. On jest objawicielem Boga, który mówi prawdę jak nigdy dotąd. 12:49 i 50, jest więcej przykładów.

Księga znaków jest pełna przykładów Jezusa jako objawiającego Boga. 12:49 i 50, Nie mówiłem sam od siebie, ale Ojciec, który mnie posłał, On mi dał przykazanie, co mam powiedzieć i co mam mówić. Innymi słowy, Ojciec przeznaczył wcielonego syna, aby był Jego objawiającym.

Konkretnie, wiem, że to przykazanie jest życiem wiecznym. To, co mówię, jest zatem tym, co powiedział mi ojciec. Przykazanie jest życiem wiecznym, co przypomina nam Pierwszego Jana.

Mógłbym lepiej wykonać tę serię wykładów, pokazując paralele w 1 Liście Jana. Jest ich wiele, zaczynając od słownictwa i przechodząc dalej, ale być może Jan wystarczy, abyśmy mogli to ogarnąć od razu — obrazy Jezusa w czwartej ewangelii.

On jest Chrystusem. On jest zbawicielem. On jest tym, który objawia.

On jest synem Boga. Jest nazywany synem w prologu. Nie jest to główne odniesienie, ale on tam jest.

W 14 widzimy Jego chwałę jako jedynego syna ojca. Widzimy ją w 2:11, pierwszy znak, który Jan zapisuje, że Jezus uczynił 2:11. Pierwszy znak, który Jezus uczynił w Kanie Galilejskiej i objawił swoją chwałę, a jego uczniowie uwierzyli w niego. Zobaczę, czy popełniłem błąd.

Myślę, że 2:11 może być złym odniesieniem. Jeśli to jedyne w tym cyklu wykładów, to ok, ale po prostu to wykreślę, żeby nie zabierać nam więcej czasu. Nie sądzę, żeby to było dobre.

5:17 i 18 jest poprawne. Kiedy Jezus nazywa Boga swoim ojcem, odnosi się do siebie jako do syna Bożego. Żydzi prześladowali Jezusa 5:16. Pamiętaj kontekst.

Jezus uzdrawia człowieka, który był inwalidą od 38 lat. Prześladowali Jezusa 5:16, ponieważ czynił te rzeczy w szabat, ale Jezus odpowiedział, mój ojciec pracuje aż do tej pory, a ja pracuję. Jak powiedziałem, późniejsze słowa Talmudu dają nam pojęcie o tym, co Żydzi już myśleli w czasach Nowego Testamentu, że Bóg rozmyślał, gdy zajmowali się trudnym pytaniem, czy Bóg bierze sobotę wolną? Księga Rodzaju 2 mówi, że odpoczywał siódmego dnia.

Cóż, nie odpoczywał przynajmniej w trzech obszarach: sprowadzając dzieci na świat, zabierając ludzi ze świata w chwili śmierci i wykonując dzieło opatrności. W tym względzie Jezus mówi: spójrz, Bóg nie przestaje działać w sobotę. Bóg, którego nazywasz swoim Bogiem, moim Ojcem, działa aż do tej pory. Postępowe idee są obecne i ja działam.

To jest skandaliczny język w ich rozumieniu, ponieważ Jezus stawia swoje znaki i w rzeczywistości swoje słowa na równi z opatrnością Boga Wszechmogącego. To jest dokładnie to, co mówi 18, Jana 5:18. Dlatego Żydzi chcieli go zabić, tym bardziej go zabić, ponieważ nie tylko łamał szabat, ale nawet nazywał Boga swoim ojcem, czyniąc się równym Bogu. Powiedzieliby, że Bóg jest ich ojcem.

Nie robiliby z tego tyle, co Jezus dla siebie i swojego ludu, ale nie zaprzeczaliby temu. Ale sposób, w jaki Jezus to robił, mój ojciec pracuje do tej pory, a ja pracuję. To jest bluźnierstwo w ich rozumieniu.

Przynajmniej traktują go poważnie. Kiedy nazywa Boga swoim ojcem, mówi: Jestem synem Boga. A to, co robię, jest dziełem samego Boga wszechmogącego.

Jezus nazywa więc siebie boskim synem Boga. 11.4. Kto zgrzeszył? Przepraszam, myślę o niewidomym człowieku — rozdział 11.

Łazarz był chory, a Maria i Marta posłały wiadomość do Jezusa. Ten, którego kochasz, jest chory. Jezus pozwala mu umrzeć tak ciężko, jak było to dla nich.

I obaj o tym myśleli, ponieważ obaj od razu powiedzieli Jezusowi, gdybyś tu był, nasz brat by nie umarł. Ta choroba nie prowadzi do śmierci. Jana 11.4. Jest dla chwały Bożej.

Okej, rozumiem. Mówi o Bogu, aby syn Boży mógł być przez to uwielbiony.

Ojej. Jezus przywiązuje swoją chwałę do Ojca w taki sposób. Ponownie, to wskazuje, że jest Bogiem.

Ojcze, nadeszła godzina. 17.1. Uwielbij swego syna, aby syn uwielbił ciebie. Jezus tutaj w 11 mówi, że Łazarz umarł, aby Bóg był uwielbiony i aby syn również był uwielbiony.

Ponieważ gdy syn jest uwielbiony, Ojciec również jest uwielbiony. Zauważ powtórzenie, chwała uwielbiona. 11:25-27. Wielkie stwierdzenie Ja jestem.

Wiem, że zmartwychwstanie w dniu ostatecznym. Jestem zmartwychwstaniem życia. Jana 11:25, słynny werset pogrzebowy.

Kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Kto we mnie umiera, nie umrze na wieki. Czy wierzysz w to? Tak, Panie.

Wierzę, że jesteś Chrystusem, potwierdza Maryja. Składa piękne wyznanie Chrystusa. Odzwierciedla to, co później zostanie powiedziane w oświadczeniu o celu w 20:30 i 31.

Wierzę, że jesteś Chrystusem, synem Boga, który przychodzi na świat. Ona sugeruje preegzystencję syna i stwierdza, że przyjmuje on swoje wcielenie w języku przychodzącym na świat. Niestety, jego synostwo ujawnia się w próbach.

Ukrzyżowanie Jezusa jest zapisane w Jana 19:16-27, a nawet w kolejnych. W ewangeliiach synoptycznych jest powiedziane, że został ukrzyżowany, ponieważ twierdził, że jest synem Bożym. Nie doszukuj się tego w Jana 19:17 dosłownie.

Jezus jest Chrystusem, zbawicielem, objawicielem, synem, dawcą życia. Człowieku, widzieliśmy to już tyle razy. On jest dawcą życia w stworzeniu w prologu 1-3.

On daje życie i daje prawo do stania się synami Bożymi w 1-12 wszystkim, którzy w Niego wierzą. On jest chlebem życia w 6-35. On daje życie wieczne owcom w 10:11 i 10:28.

On jest zmartwychwstaniem i życiem 11:25. On jest drogą, prawdą i życiem 14:6. On jest prawdziwym krzewem winnym, który daje życie latoroślom 15:1.

Raz po raz, Jezus jest dawcą życia. Uzdrawia syna szlachcica w 4-46-54, dając życie temu chłopcu, który był bliski śmierci. Daje światło i życie niewidomemu człowiekowi.

On daje pożywienie w Jana 6, 1-15, karmiąc tłumy, chleb i ryby. On daje życie swojemu przyjacielowi Łazarzowi, który umarł. Jezus jest dawcą życia.

Powiedziałbym, że to jest główny temat. Wszystkie te tematy są ważne, ale głównym tematem chrystologicznym, znaczeniem większości znaków i znaczeniem większości I Am jest to, że jest on dawcą życia. Zaraz za tym jest fakt, że jest on objawiającym, ale to, co objawia bardziej niż cokolwiek innego, to to, że jest dawcą życia.

Czy nie ujawnia swojego zadośćuczynienia? Oczywiście, że tak, i to jest bardzo ważne. Jest nie tylko Barankiem Bożym, który zabiera świat, Jan 1, ale są też inne obrazy, które omówimy w następnym wykładzie dotyczącym jego śmierci i tego, jak ona zbawia. Ale przede wszystkim jest tym, który obdarza życiem wiecznym.

Powiem to w ten sposób. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie obdarza życiem wiecznym wszystkich, którzy w Niego wierzą. Jest Synem Człowieczym, 15:1, Pośrednikiem, który zastępuje drabinę Jakuba łączącą niebo i ziemię, Jana 3:13 do 15.

To jest coś, na co wcześniej nie patrzyliśmy. Jezus odnosi się do Mojżesza podnoszącego węży na pustyni w Liczb 21, konkretnie w wersecie 9. Bóg zesłał ogniste węże, aby osądzić swój nieposłuszny, buntowniczy lud. Powiedział Mojżeszowi, aby podniósł miedzianego węży na palu.

Każdy, kto spojrzał i uwierzył, został oszczędzony. Inni nie zostali oszczędzeni. Pamiętaj o kontekście.

Nikodemie, jesteś nauczycielem Izraela. Powinieneś wiedzieć te rzeczy. Jesteś winny, że ich nie znasz, Ezechiel 36.

To były mocne słowa, ale Nikodem musiał je usłyszeć. Gdybym powiedział ci o ziemskich rzeczach, nowe narodzenie jest ziemskie, ponieważ pochodzi od Boga, ale dzieje się na ziemi. Gdybym powiedział o tym, co dzieje się w obecności Ojca w niebie, o czym wiem, nie miałbyś pojęcia.

Nawet nie mogłeś tego pojąć. Nikt nie wstąpił do nieba oprócz tego, który zstąpił z nieba, Syna Człowieczego. Tylko Syn Człowieczy ma dostęp do tego rodzaju informacji, ale ty nie możesz tego przyjąć.

A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, Jana 3:13, 14 teraz, tak musi być wywyższony Syn Człowieczy. Mojżesz wywyższył węża na palu, węża miedzianego, instrumentu zbawienia dla tych, którzy na niego patrzą i są oszczędzeni jadowitych ukąszeń węży, śmiertelnych ukąszeń węży. Tak więc Syn Człowieczy musi być wywyższony.

Podniesiony wąż na słupie, ironicznie, ponieważ Szatan jest wężem, jest typem, zapowiedzią w działaniu zbawiciela, syna człowieczego. Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak musi zostać wywyższony syn człowieczy. Tutaj zbiegają się dwa tytuły syna człowieczego i zbawiciela, w którym każdy, kto w niego wierzy, może mieć życie wieczne, a także dawcy życia, który w niego wierzy, objawiciela ojca.

John jest pełen tych tytułów. Tutaj, ten faktycznie użyty to syn człowieczy. Syn człowieczy zostanie wywyższony.

Działanie Mojżesza na pustyni w Księdze Liczb 21 jest typologią antytypu, wywyższenia syna, zbawiciela, objawiciela i dawcy życia, gdy zostaje ukrzyżowany. 653, jeśli nie zjecie ciała syna człowieczego i nie napijecie się jego krwi, nie będziecie mieli życia w sobie. Syn człowieczy ma korzenie w Starym Testamencie w dwóch różnych odrębnych sferach.

Psalm 8 podaje słabego, śmiertelnego syna człowieczego, czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, syn człowieczy, że się nim opiekujesz, w porównaniu do Boga i ciał niebieskich, gwiazd itd. Słaby, śmiertelny człowiek. To ulubiony tytuł Boga dla Ezechiela, który również był człowiekiem.

Daniel 9, jednakże, Danielowy syn człowieczy, jest bosko-ludzką postacią, która jest wywyższona i przedmiotem czci. Jeśli złożysz wszystkie cztery ewangelie razem, Jezus ma wypowiedzi syna człowieczego, które brzmią jak kruchy, śmiertelny Psalm 8. Ptaki mają swoje gniazda, lisy mają swoje nory, syn człowieczy nie ma gdzie położyć głowy. Szczególnie przewidział swoją śmierć i zmartwychwstanie, ponieważ syn człowieczy zostanie zdradzony i wydany, wydany arcykapłanom i uczonym w Piśmie, którzy go ukrzyżują, a trzeciego dnia zostanie wskrzeszony.

A syn człowieczy przyjdzie znowu z obłokami chwały i tak dalej. Danielowy syn człowieczy. Tutaj w Jana 6, jeśli nie jecie ciała syna człowieczego i nie pijecie jego krwi, nie macie życia w sobie.

On jest bosko-ludzkim synem człowieczym. Jeśli nie wierzysz w niego, który został posłany przez Boga i który jest człowiekiem z krwi i kości, nie masz życia w sobie. I znowu, jak widzieliśmy już w rozdziale 9, tym kończymy ten wykład: były niewidomy człowiek jest po prostu podatny na kształtowanie w rękach Jezusa.

Czy wierzysz w syna człowieczego? Panie, powiedz mi, kim on jest, abym mógł w niego uwierzyć. Jestem nim, to znaczenie słów Jezusa, a były niewidomy człowiek mówi: Panie, wierzę, i oddał mu cześć. To pobieżne badanie obrazów Jezusa.

On jest Chrystusem, zbawicielem, objawicielem, synem Boga, dawcą życia i synem człowieczym. Jest tego więcej, ale to są prawdopodobnie najważniejsze sześć obrazów w czwartej ewangelii. W naszym następnym wykładzie zajmiemy się obrazami zbawczego dzieła Jezusa.

To jest dr Robert A. Peterson w swoim nauczaniu o teologii Janowej. To jest sesja numer 11, Pictures of Jesus.